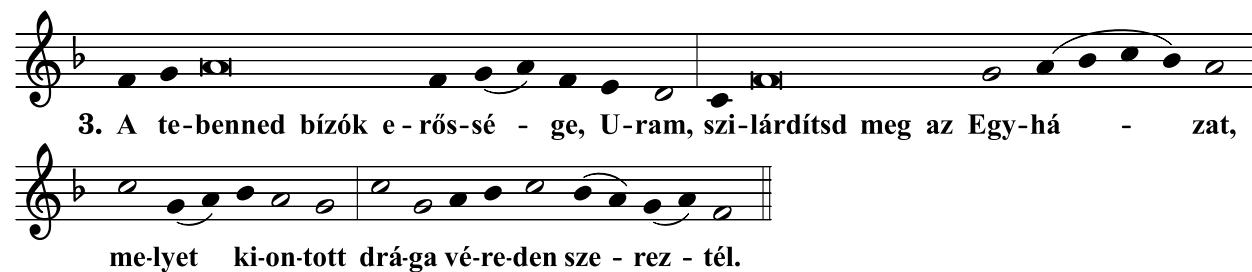

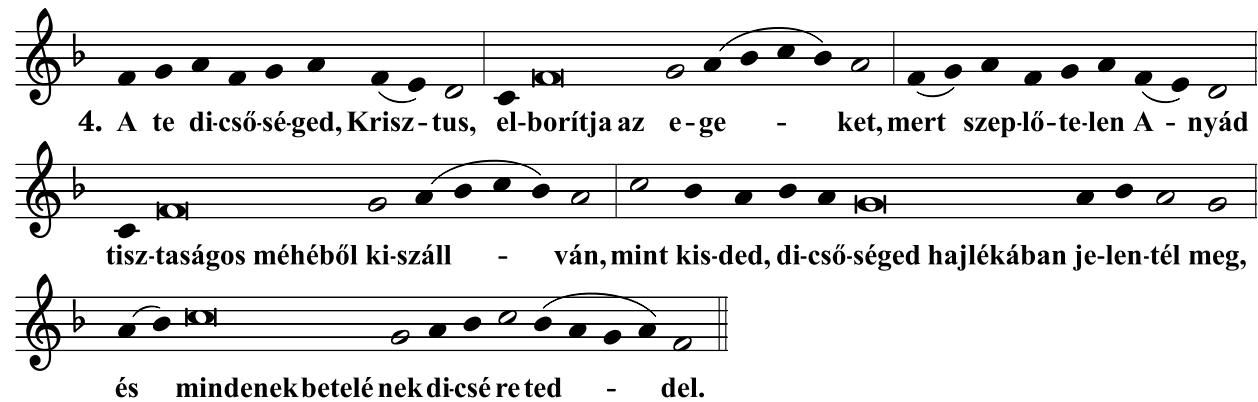
Gyertyaszentelői katavászia

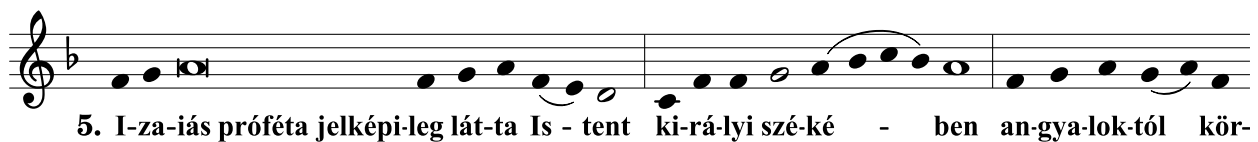
1. A ten-ger mélysé-gé-nek fe-ne-két haj-dan a Nap sugarai é-rin-tet - ték,
a víz-tömegtől két oldalról falak gya-nánt kör-nyez-ve, me-lyen Izrael népe száraz
lábbal át-ke-l - vén, Is-ten-nek di-csé-re-tet zen-gett, mond-ván: É-ne-ke-l-jük az U-rat,
mert Ő di-cső-ség - gel meg-di-cső - ült!

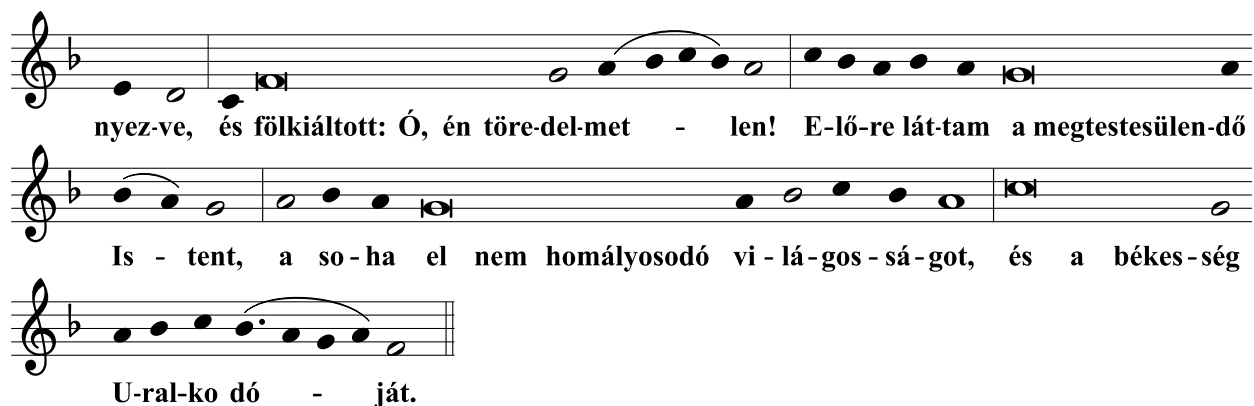
3. A te-benned bízók e - rős-sé - ge, U-ram, szí-lárdítsd meg az Egy-há - zat,
me-lyet ki-on-tott drá-ga vé-re-den sze - rez - tél.

4. A te di-cső-sé-ged, Krisz-tus, el-borítja az e-ge - ket, mert szep-lő-te-len A - nyád
tisz-taságos méhé-ből ki-száll - ván, mint kis-ded, di-cső-sé-ged hajlé-kában je-len-tél meg,
és mindenek betelé-nek di-csé-re ted - del.

5. I-za-iás próféta jelké-pi-leg lát-ta Is - tent ki-rá-lyi szé-ké - ben an-gya-lok-tól kör-

nyez-ve, és fölkiáltott: Ó, én töre-del-met - len! E-lő-re lát-tam a megtestesülen-dő
Is - tent, a so - ha el nem homályosodó vi - lá-gos - sá-got, és a békes-ség
U-ral-ko dó - ját.

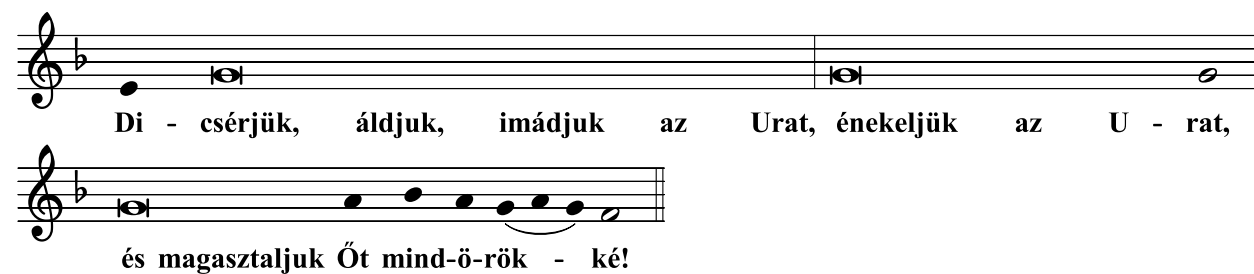

6. Lát-ván az aggastyán saját szemeivel az Üd-vő-zí - tőt, kit Isten küldött a népeknek,
föl-ki-ál - tott: Krisz-tu-som, én Is-te - nem!

7. Né-ked, Istenige, ki az if - ja - kat a tüzes kemencében harmattal nedvesítvén,
meg-ál-dot - tad, és ki a Szűz szeplőtelen méhé-ben he-lyez-ked-tél el, á-hitattal
é-ne-ke - lük: Áldott a mi a-tyá-ink-nak Is-te - ne!

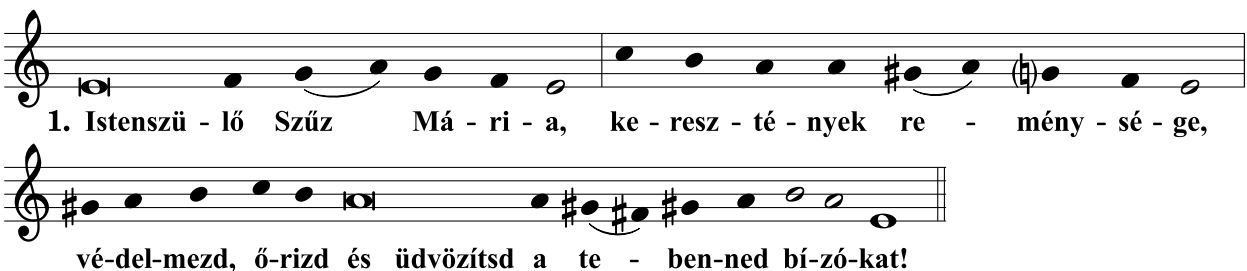
Elővers

Di - csérjük, áldjuk, imádjuk az Urat, énekeljük az U - rat,
és magasztaljuk Őt mind-ő-rök - ké!

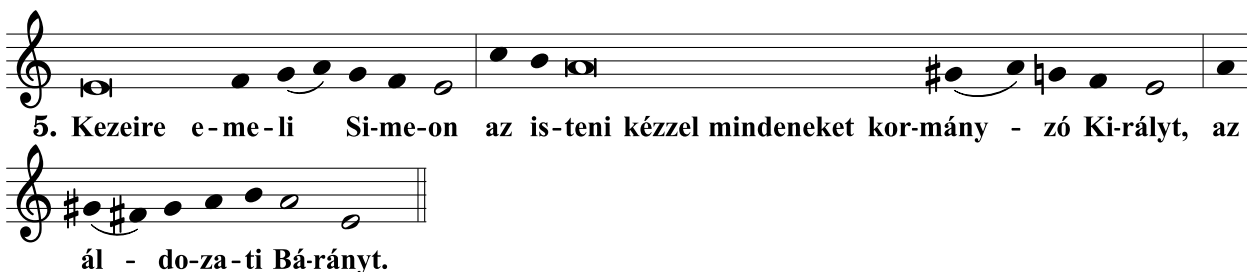

A 9. óda előéneke

4. Kezeire e - me - li Si - me - on a tör - vény Al - ko - tó - ját és a min - den - ség
Bí - rá - ját.

5. Kezeire e - me - li Si - me - on az is - teni kézzel mindeneket kor - mány - zó Ki - rályt, az
ál - do - za - ti Bá - rányt.

6. Nem az ag - gas - tyán tart en - gem, ha - nem én tartom az ö - re - get, ki tőlem kéri vég - ső
fel - ol - do - zá - sát.

7. Ti - tok - tel - jes Hor - do - zó, mi - képp tarthatod karjaidon az
é - gő tü - zet, és mi - képp táp - lál - ha - tod
a minden - ség gon - do - zó Aty - ját?

8. Ó, Fá - nu - el le - á - nya, jöjj hoz - zánk és áldjad a meg - vál - tó Krisz - tust,
mind - nyá - junk drá - ga üd - vét!

9. Ó, pró-fé-ta-asz-szony, An-na, cso-da-dolgokat jó - sol-gat ma, hir-det-vén Krisz-tust,

az égnek-föld-nek bölcs Te-rem-tő-jét,

10. Tisz-ta-sá-gos Ger - le és hó-fehérségű ár - tat - lan Jer-ke, ki Pász-tort és Bá-rányt

hoz az Úr szent haj-lé-ká-ba.

11. Boldogsá-gos Szűz Má-ri-a, vi-lá-gosítsd meg az én lel-ke-met, me-lyet vét-kes in-dulataim

rossz út - ra csá-bí-tot-tak!

9. óda

9. Az árnyékés az Írásoktör - vénýében é-lő-képét ta-láljuk, hí - vek,

hogy az anyai mé-het meg-nyi-tó fi - ú-gyer-mek Is - ten-nek szen-tel - te - tett,

a - zért a kez-det-nél-kü - li A - tyá-nak egy-szü - lött I - gé - jét,

a szep-lő - te-len A - nyá - nak el-ső-szü-lött Fi - át é-ne - kek-ben

magasztal - juk.